

Parochieblad: 'Wegwijs |'t Klökske'

Jaargang 69 | nr.10 | 11 mei 2019

Column van de pastor

LEVEN DOOR DE DOOD HEEN

Dit is het thema van Pasen, dat het met de dood niet is afgelopen en als ik dit op geschreven heb komen de vragen. Is dat echt zo, wat is er dan nog? Dood is toch dood, of niet soms? We zijn zo met feiten en zekerheden opgevoed, dat we eigenlijk allemaal van een beetje tot heel veel van de ongelovige Thomas hebben: 'Eerst zien, dan geloven'. Er wordt gevraagd om eerst te geloven en dan krijgen we de belofte dat je het ook gaat zien. De geleerde zal zeggen dat dan gewoon projectie is, je zou alleen maar zien wat je graag wilt zien.

Ik wil geloven dat er meer is tussen hemel en aarde en dat wat ik vandaag doe, dat dat morgen niet weg zal zijn, maar ergens bewaard blijft, het goede zowel als het minder goede. Ik wil geloven dat alles bewaard blijft van ons doen en laten in de grote stroom die leven is. Waarom niet? Hangt niet alles met alles samen? Zelfs als je eenzaam bent, ben je niet alleen. Ja het vreemde en paradoxale is juist dat je je tussen mensen in eenzamer kunt voelen dan wanneer je gewoon thuis alleen bent. Oké, weer niet altijd natuurlijk, als je bijvoorbeeld niet meer je huis uit kunt en afhankelijk bent van anderen en dan al dagen niemand meer gezien hebt. Dat is ook vreselijk. Trek dan meteen aan de bel! Ik wil geloven dat wij het leven zijn, wij met z'n allen, samen met hen die voor ons geleefd hebben, nu leven en straks na ons komen. Daarom ben ik ook franciscaan, maar wel een beetje eenzaam, dus ik zoek mensen die ook franciscaan willen worden. Je kunt dan meteen bij me intrekken!

Geloven in leven na en door de dood heeft voor mij alles te maken met verbondenheid. Heel sterk heb ik het met Pasen mogen voelen, toen we Tweede Paasdag op het mooiste terras van Maastricht zaten voor onze mooie kerk aan de Groene Loper, toen we Paasdag en Paasnacht het nieuwe licht van Pasen de kerk mochten binnendragen en aan elkaar doorgeven met het oog ook op het kruis en de Paastuin voor in de kerk. Natuurlijk ook toen we de kruisweg hebben gebeden op Oostermaas en de nieuwe Mariakapel, dat 'troost huisje', zoals het in de krant stond, in gebruik mochten nemen. Zoveel mensen die er bij waren, dat was ontroerend. Ja natuurlijk, het weer werkte mee.

Zonniger kon niet op deze zalige Pasen.

Pastor Mattie Jeukens ofm